

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรัชญา และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของเด็กวัย 9 ถึง 14 ปี ต่อหนังสือภาษาไทยสำหรับเด็กฉบับคณะกรรมการประกวดและได้รับรางวัลเนื่องในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ และต้นฉบับหนังสือภาพสำหรับเด็กฉบับคณะกรรมการประกวดและได้รับรางวัลของธนาคารกสิกรไทย ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2527 ในด้านเนื้อหา การใช้ภาษา และ ภาพประกอบ และ เพื่อพิสูจน์สมมติฐานของการวิจัยว่า ลักษณะเนื้อหา การใช้ภาษา และ ภาพประกอบของหนังสือดังกล่าวนี้ ตรงกับความต้องการและความสนใจในการอ่านของเด็ก

สำหรับวิธีดำเนินการวิจัยนั้น เริ่มต้นด้วยการสำรวจและรวบรวมรายชื่อหนังสือสำหรับเด็กฉบับคณะกรรมการประกวดและได้รับรางวัลเนื่องในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ และฉบับคณะกรรมการประกวดและได้รับรางวัลของธนาคารกสิกรไทย ชั้นตอนถัดมาเป็นการศึกษาลักษณะที่ดีของหนังสือสำหรับเด็กในด้านเนื้อหา ภาพประกอบ และการใช้ภาษา นำแนวคิดที่ได้มาสร้างแบบสอบถาม แล้วนำไปให้ท่านผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญด้านหนังสือสำหรับเด็กตรวจ ทิวิจารณ์ ปรับปรุง แก้ไข ผู้วิจัยนำเอาข้อเสนอแนะที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม และให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจ ทิวิจารณ์อีกครั้งหนึ่ง นำหนังสือสำหรับเด็กฉบับคณะกรรมการประกวดและได้รับรางวัลเนื่องในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ และฉบับคณะกรรมการประกวดและได้รับรางวัลของธนาคารกสิกรไทย ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2527 จำนวน 18 เรื่อง ให้เด็กจำนวน 300 คน อ่านพร้อมทั้งให้ตอบแบบสอบถามเมื่ออ่านเสร็จ โดยแบ่งหนังสือออกเป็น 2 กลุ่ม ตามกลุ่มอายุเด็ก คือ กลุ่มแรกให้เด็กอายุ 9-11 ปี ซึ่งเป็นเด็กนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 96 คน อ่าน 6 เรื่อง (จำแนกเป็นประเภทบันเทิงคดี 4 เรื่อง และคำประพันธ์ 2 เรื่อง) ส่วนกลุ่มที่ 2 ให้เด็กอายุ 12-14 ปี ซึ่งเป็นเด็กนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 204 คน อ่าน 12 เรื่อง (แบ่งออกเป็นประเภทบันเทิงคดี 4 เรื่อง ประเภทสารคดี 4 เรื่อง และประเภท

คำประพันธ์ 4 เรื่อง) นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมดมาหาคำร้อยละตามความ
 กิดเห็นของเด็กในแต่ละหัวข้อย่อยของแต่ละคำ ได้แก่ คำเนื้อหา การใช้ภาษา และ
 ภาพประกอบ หาคำร้อยละรวมเฉพาะแต่ละคำดังกล่าว หาค่าเฉลี่ยทั้งสามด้าน และนำ
 ค่าเฉลี่ยของแต่ละเรื่องมาแปลความหมาย แล้วนำเสนอเป็นผลการวิจัย

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากผลการศึกษาค้นคว้าของเด็กวัย 9 ถึง 14 ปี คือนำหนังสือภาษาไทยสำหรับเด็ก
 ฉบับคณะกรรมการประกวดและได้รับรางวัลเนื่องในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ และ ฉบับคณะกรรมการ
 ประกวดและได้รับรางวัลของธนาคารกสิกรไทย ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2527
 จำนวน 18 เรื่อง โดยแบ่งออกเป็นหนังสือสำหรับเด็กวัย 9-11 ปี จำนวน 6 เรื่อง
 (ประเภทบันเทิงคดี 4 เรื่อง และประเภทคำประพันธ์ 2 เรื่อง) หนังสือสำหรับเด็กวัย
 12-14 ปี จำนวน 12 เรื่อง (ประเภทบันเทิงคดี 4 เรื่อง ประเภทสารคดี 4 เรื่อง
 และประเภทคำประพันธ์ 4 เรื่อง) สรุปได้ดังนี้

ก. หนังสือภาษาไทยสำหรับเด็กวัย 9-11 ปี (ระดับประถมศึกษา) แบ่ง
 ออกเป็น 2 ประเภท คือ ประเภทบันเทิงคดี 4 เรื่อง และ ประเภทคำประพันธ์
 2 เรื่อง

1. ประเภทบันเทิงคดี

1.1. คำเนื้อหา

เรื่องที่มีคำร้อยละเฉลี่ยอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์
 อยู่ในระดับดีมากหรือเด็กชอบมากที่สุด ได้แก่ เปลือกหอยกับความสุข (87.0) หมีใหญ่
ผจญภัย (83.0) คนไม่มีเพื่อน (82.0) และ จ้าวป่า (78.2)

เมื่อพิจารณาถึงความแตกต่างด้านความสนใจในการอ่าน
 ของเด็กตามเพศในหัวข้อต่างๆ คำเนื้อหาของหนังสือแต่ละเรื่องจะเห็นว่า เรื่อง คนไม่มี
เพื่อน มีความแตกต่างด้านความสนใจในการอ่านของเด็กตามเพศมากที่สุด ดังในหัวข้อ
 เนื้อเรื่องไม่ยาวเกินไป (คำร้อยละของความกิดเห็นของเด็กชาย 30.0 และคำ
 ร้อยละของความกิดเห็นของเด็กหญิง 66.7) มีวิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องและเหมาะสม

และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (ค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 70.0 ส่วนค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กหญิง 33.3) เรื่องจ้าวป่ามีความสนใจในการอ่านของเด็กที่แตกต่างกันตามเพศในหัวข้อเนื้อหาให้ความสนุกเพลิดเพลิน (ค่าร้อยละของความเห็นของเด็กชาย 85.7 และค่าร้อยละของความเห็นของเด็กหญิง 33.3)

สำหรับเรื่องที่เด็กมีความสนใจในการอ่านระดับต่างกัน ได้แก่เรื่องจ้าวป่า และหมีใหญ่ผจญภัย ซึ่งจะพบในหัวข้อให้ความรู้ด้านต่างๆ เช่น ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม การอยู่ร่วมกันในสังคม หรืออื่นๆ โดยจ้าวป่า มีค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 71.4 ส่วนค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กหญิง 50.0 และหมีใหญ่ผจญภัยมีค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 41.7 และค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กหญิง 75.0 เรื่องหมีใหญ่ผจญภัยยังมีความสนใจในการอ่านของเด็กต่างระดับกันในหัวข้อเนื้อหาตรงกับความต้องการ (ค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 75.0 และค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กหญิง 50.0) เรื่องเปลือกหอยกับความสุขเป็นเรื่องที่เด็กมีความสนใจในการอ่านในระดับต่างกัน ในหัวข้อเนื้อหาที่มีความคิดสร้างสรรค์ (ค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 100.0 ส่วนค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กหญิง 50.0) นอกจากนี้เรื่องต้นไม้มีเพื่อนยังมีความสนใจในการอ่านของเด็กชายและหญิงต่างระดับกันในหัวข้ออ่านแล้วรู้สึกชั้น (ค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 60.0 และค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กหญิง 66.7)

ส่วนเรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจในการอ่านเหมือนกัน มีค่าร้อยละของความคิดเห็นเท่ากันและอยู่ในระดับเดียวกัน คือระดับที่มากที่สุด ได้แก่เรื่องจ้าวป่า และต้นไม้มีเพื่อน ในหัวข้อภาพประกอบดึงดูดความสนใจ และมีความชัดเจน เรื่องเปลือกหอยกับความสุขและต้นไม้มีเพื่อน ในหัวข้อภาพประกอบสวยงาม เรื่องต้นไม้มีเพื่อน ในหัวข้อภาพประกอบมีชีวิตและมีความเคลื่อนไหว มีความแปลกใหม่ (ค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชายและเด็กหญิงของทุกเรื่อง 100.0) เรื่องหมีใหญ่ผจญภัย ในหัวข้อภาพประกอบมีขนาดเหมาะสมกับวัย จำนวนภาพประกอบเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง ไม่มากหรือน้อยเกินไป (ค่าร้อยละ 91.7) ภาพประกอบอธิบายเรื่องได้ (ค่าร้อยละ 83.3) และมีความชัดเจน (ค่าร้อยละ 75.0) เรื่องที่เด็กชาย

และเด็กหญิงมีความสนใจในการอ่านเหมือนกัน อยู่ในระดับเดียวกันคือระดับดีมาก แต่มีค่า
 ร้อยละไม่เท่ากัน ได้แก่เรื่อง เปลือกหอยกับความสุข จ้าวป่า หมีใหญ่ผจญภัย และ ต้นไม้
มีเพื่อน ในหัวข้อภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อเรื่องและอยู่ในหน้าเดียวกัน เรื่อง เปลือก
หอยกับความสุข จ้าวป่า และ หมีใหญ่ผจญภัย ในหัวข้อภาพประกอบมีชีวิตและความเคลื่อนไหว
 ไหว เรื่อง เปลือกหอยกับความสุข จ้าวป่า และ ต้นไม้มีเพื่อน ในหัวข้อจำนวนภาพประกอบ
 เหมาะสมกับเนื้อเรื่องไม่มากหรือน้อยเกินไป เรื่อง เปลือกหอยกับความสุข และ จ้าวป่า
 ในหัวข้อภาพประกอบมีความแปลกใหม่ เรื่อง เปลือกหอยกับความสุข หมีใหญ่ผจญภัย และ
ต้นไม้มีเพื่อน ในหัวข้อภาพประกอบมีความถูกต้องตามความเป็นจริง เรื่อง จ้าวป่า และ
ต้นไม้มีเพื่อน ในหัวข้อมีขนาดเหมาะสมกับวัย เรื่อง เปลือกหอยกับความสุข ในหัวข้อมีความ
 ชัดเจน และ จ้าวป่า ในหัวข้อมีความสวยงาม

ส่วนเรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจในการอ่าน
 เหมือนกันและมีค่าร้อยละเท่ากัน คือ 100.0 ได้แก่เรื่อง เปลือกหอยกับความสุข และ ต้นไม้
มีเพื่อน ในหัวข้อเข้าใจเรื่องตลอด ช่วยให้เข้าใจชีวิตครอบครัว การคบเพื่อน หรืออื่นๆ
 เรื่อง จ้าวป่า และ ต้นไม้มีเพื่อน ในหัวข้อให้ข้อคิดหรือคติสอนใจซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติได้
 เรื่อง เปลือกหอยกับความสุข ในหัวข้อให้ความรู้ด้านต่างๆ เช่นขนบธรรมเนียม ประเพณี
 วัฒนธรรม การอยู่ร่วมกันในสังคม หรืออื่นๆ เรื่อง จ้าวป่า ในหัวข้อเข้าใจเรื่องตลอดตรง
 กับความต้องการ เรื่อง ต้นไม้มีเพื่อน ในหัวข้อตรงกับความสนใจ ให้ความสนุกเพลิดเพลิน
 ค่าร้อยละเท่ากัน คือ 91.7 ได้แก่เรื่อง หมีใหญ่ผจญภัย ในหัวข้อให้ความสนุกเพลิดเพลิน
 และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ค่าร้อยละเท่ากันคือ 0.0 ในเรื่อง จ้าวป่า หัวข้ออ่าน
 แล้วรู้สึกซึ้ง สำหรับเรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจในการอ่านเหมือนกันหรืออยู่
 ในระดับเดียวกันคือระดับดีมาก แต่มีค่าร้อยละต่างกัน ได้แก่เรื่อง เปลือกหอยกับความสุข
 และ หมีใหญ่ผจญภัย และ จ้าวป่า ในหัวข้อเนื้อเรื่องไม่ยาวเกินไป มีวิธีการแก้ปัญหาที่ถูกต้อง
 และเหมาะสม เรื่อง เปลือกหอยกับความสุข และ หมีใหญ่ผจญภัย ในหัวข้อให้ข้อคิด
 หรือคติสอนใจซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติได้ เรื่อง จ้าวป่า และ หมีใหญ่ผจญภัย ในหัวข้อช่วย
 ให้เข้าใจชีวิตในครอบครัว การคบเพื่อน หรืออื่นๆ เรื่อง เปลือกหอยกับความสุข และ
ต้นไม้มีเพื่อน ในหัวข้อตรงกับความสนใจ ให้ความสนุกเพลิดเพลิน เรื่อง จ้าวป่า ใน
 หัวข้อมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เรื่อง หมีใหญ่ผจญภัย ในหัวข้อเข้าใจเรื่องตลอด
 ตรงกับความสนใจ อ่านแล้วรู้สึกซึ้ง และ ต้นไม้มีเพื่อน ในหัวข้อให้ความรู้ด้านต่างๆ
 เช่นขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม การอยู่ร่วมกันในสังคม

1.2. คำนวณการใช้ภาษา

เรื่องที่มีคำร้อยละเฉลี่ยอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์อยู่ในระดับที่ดีมากหรือดีมากที่สุด ได้แก่ เปลือกหอยกับความสุข (86.5) ต้นไม้มีเพื่อน (75.0) หมีใหญ่ผจญภัย (70.8) และ จ้าวป่า (69.2)

ในค่านี้นี้ เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจในการอ่านแตกต่างกันในหัวข้อต่างๆ ของหนังสือแต่ละเรื่อง ได้แก่ เรื่อง จ้าวป่า ในหัวข้อมีศัพท์ใหม่ที่ น่าสนใจ (คำร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 57.1 และของเด็กหญิง 33.3) ภาษาชวนอ่าน ชวนติดตาม (คำร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 71.4 ของเด็กหญิง 33.3) เรื่อง ต้นไม้มีเพื่อน ในหัวข้อศัพท์ที่มีความยากง่ายเหมาะกับวัยหรือระดับชั้นเรียน (คำร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 70.0 และของเด็กหญิง 33.3)

เรื่องที่เด็กมีความสนใจในการอ่านต่างระดับกัน ได้แก่ เรื่อง จ้าวป่า และ ต้นไม้มีเพื่อน ในหัวข้อที่ใช้ประโยคง่ายๆ สั้นๆ และมีความหมายชัดเจน (คำร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 71.4 และของเด็กหญิง 50.0 และคำร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 60.0 และของเด็กหญิง 66.7 ตามลำดับ) เรื่อง จ้าวป่า และ หมีใหญ่ผจญภัย ในหัวข้อศัพท์ที่มีความยากง่ายเหมาะกับวัยหรือระดับชั้นเรียน (คำร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 57.1 ของเด็กหญิง 50.0 และคำร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 41.7 ของเด็กหญิง 58.3 ตามลำดับ) เรื่อง หมีใหญ่ผจญภัย ในหัวข้อภาษาถิ่นที่ใช้มีความเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง และมีศัพท์ใหม่ที่ น่าสนใจ (คำร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 41.7 และของเด็กหญิง 58.3 และ 50.0 ตามลำดับ) สำหรับเรื่อง ต้นไม้มีเพื่อน ในหัวข้อมีสำนวนโวหารที่เหมาะสมกับวัยและเนื้อเรื่อง และมีศัพท์ใหม่ที่ น่าสนใจ (คำร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 60.0, 50.0 และของเด็กหญิง 100.0, 66.7 ตามลำดับ)

เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจในการอ่านเหมือนกันและมีคำร้อยละเท่ากัน ได้แก่ เรื่อง เปลือกหอยกับความสุข หมีใหญ่ผจญภัย ในหัวข้อภาษาชวนอ่าน ชวนติดตาม เรื่อง จ้าวป่า ในหัวข้อทำให้มองเห็นภาพเกิดจินตนาการ เรื่อง ต้นไม้มีเพื่อน ในหัวข้อใช้ภาษาเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง และตัวละคร (คำร้อยละของทุกเรื่อง 100.0) เรื่อง หมีใหญ่ผจญภัย ในหัวข้อใช้ประโยคง่ายๆ สั้นๆ และมีความหมายชัดเจน (คำร้อยละ 91.7) ส่วนเรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจในการอ่านเหมือนกันหรืออยู่ในระดับเดียวกันหรือระดับดีมาก แต่มีคำร้อยละไม่เท่ากัน

ได้แก่เรื่อง เปลือกหอยกับความสุข จ้าวป่า และ หมีใหญ่ผจญภัย ในหัวข้อมีสำนวนโวหารที่เหมาะสมกับวัยและเนื้อเรื่อง และใช้ภาษาเหมาะสมกับเนื้อเรื่องและตัวละคร เรื่อง เปลือกหอยกับความสุข หมีใหญ่ผจญภัย และ ต้นไม้มีเพื่อน ในหัวข้อทำให้มองเห็นภาพเกิดจินตนาการ เรื่อง เปลือกหอยกับความสุข จ้าวป่า และ ต้นไม้มีเพื่อน ในหัวข้อภาษาดั้งเดิมที่ใช้มีความเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง นอกจากนี้ยังพบในเรื่อง เปลือกหอยกับความสุข ในหัวข้อมีศัพท์ใหม่ที่น่าสนใจ และศัพท์ที่มีความยาก-ง่าย เหมาะกับวัยหรือระดับชั้นเรียน และ ต้นไม้มีเพื่อน ในหัวข้อภาษาชวนอ่าน

จะเห็นได้ว่าความสนใจในการอ่านของเด็กชายและเด็กหญิงจะมีความแตกต่างกันน้อย (เพียง 3 หัวข้อ)

1.3. คำนวณภาพประกอบ

เรื่องที่ร้อยละเฉลี่ยที่อยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์อยู่ในระดับดีมากหรือเด็กชอบมากที่สุด ได้แก่ ต้นไม้มีเพื่อน (89.2) เปลือกหอยกับความสุข (84.8) จ้าวป่า (83.8) และ หมีใหญ่ผจญภัย (78.3)

หากพิจารณาถึงความแตกต่างด้านความสนใจในการอ่านของเด็กตามเพศในหัวข้อต่างๆ คำนวณภาพประกอบของหนังสือแต่ละเรื่อง ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันน้อยมากเพียงหัวข้อเดียวคืออธิบายเรื่องใดในเรื่อง ต้นไม้มีเพื่อน

เรื่องที่เด็กมีความสนใจในการอ่านระดับต่างกัน ได้แก่ เรื่อง เปลือกหอยกับความสุข และ จ้าวป่า ในหัวข้ออธิบายเรื่องใด (ค่าร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 100.0 ของเด็กหญิง 50.0 และค่าร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 48.9 ของเด็กหญิง 83.3 ตามลำดับ) เรื่อง เปลือกหอยกับความสุข ในหัวข้อมีขนาดเหมาะสมกับวัย (ค่าร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 85.7 และของเด็กหญิง 55.6) และเรื่อง หมีใหญ่ผจญภัย ในหัวข้อดึงดูดความสนใจ (ค่าร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 91.7 และของเด็กหญิง 58.3) มีความสวยงาม (ค่าร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 58.3 ของเด็กหญิง 50.0) และเรื่อง หมีใหญ่ผจญภัย ในหัวข้อภาพประกอบมีความแปลกใหม่ (ค่าร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 83.3 ของเด็กหญิง 50.0)

1.4. ค่าร้อยละเฉลี่ยทั้งสามด้าน

เรื่องที่มีค่าร้อยละเฉลี่ยทั้งสามด้านอยู่ในระดับที่แสดงว่ามี

คุณภาพตามเกณฑ์อยู่ในระดับดีมากหรือดีมากที่สุด คือ เปลือกหอยกับความสุช
(86.1) ต้นไม้มีเพื่อน (82.1) หมี่ใหญ่หุงญกั (77.4) และ จ้าวป่า (77.1)

2. ประเภทคำประพันธ์

คำานเนื้อหา การใช้ภาษา ภาพประกอบ และคำาร้อยละเฉลี่ยทั้งสามคำาน

คำาร้อยละเฉลี่ยในแต่ละคำาน คือคำานเนื้อหา การใช้ภาษา ภาพประกอบ และคำาร้อยละเฉลี่ยทั้งสามคำานอยู่ในระดับดีมากหรือดีมากที่สุดทั้งสอง เรื่องคือเรื่องธรรมชาติคือครู (มีคำาร้อยละเฉลี่ยในแต่ละคำานตามลำดับคือ 85.8, 88.9, 90.8 และ 88.5) และ ก ข ชัชชาน (80.0, 76.2, 77.9 และ 78.0 ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของความสนใจในการอ่านของเด็กชายและเด็กหญิงในแต่ละคำาน (เนื้อหา การใช้ภาษา และภาพประกอบ) จะพบว่ามีความแตกต่างกันน้อยมาก

คำานเนื้อหาที่มีเพียงหัวข้อเดียวคือมีวิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องและเหมาะสม ในเรื่องธรรมชาติคือครู (คำาร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 33.3 และของเด็กหญิง 66.7) สำหรับความสนใจในการอ่านของเด็กชายและเด็กหญิงที่ต่างระดับกันในเรื่อง ก ข ชัชชาน มี 4 ใน 10 หัวข้อ ได้แก่ หัวข้อเนื้อหาไม่ยาวเกินไป มีวิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องและเหมาะสม ตรงกับความสนใจ และตรงกับความต้อการ (คำาร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 66.7, 66.7, 36.4 และ 36.4 และของเด็กหญิง 54.6, 54.6, 72.7 และ 100.0 ตามลำดับ)

หัวข้อของหนังสือทั้งสองเรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจเหมือนกัน ระดับเดียวกัน และมีคำาร้อยละเท่ากัน (100.0) ได้แก่หัวข้อให้ความรู้ เรื่องธรรมชาติคือครู ในหัวข้อให้ข้อคิดหรือคติสอนใจซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติได้ และ ก ข ชัชชาน หัวข้อให้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คำาร้อยละ 83.3 คือธรรมชาติคือครู ในหัวข้อตรงกับความสนใจ ส่วนเรื่องที่มีคำาร้อยละไม่เท่ากัน ได้แก่เรื่องธรรมชาติคือครู ก ข ชัชชาน หัวข้อเข้าใจเรื่องตลอด ได้รับความเพลิดเพลิน เรื่องไม่ยาวหรือง่ายเกินไป นอกจากนั้นจะพบในเรื่องธรรมชาติคือครู ในหัวข้อเนื้อเรื่องไม่ยาวเกินไป ตรงกับความต้อการ และให้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และ ก ข ชัชชาน ในหัวข้อให้ข้อคิดหรือคติสอนใจซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติได้

คำานการใช้ภาษามี ความแตกต่างด้านความสนใจในการอ่าน

ของเด็กชายและเด็กหญิงเพียงหัวข้อเดียว คือมีศัพท์ใหม่ที่น่าสนใจของเรื่อง ก ข ชับชาน (คำร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 33.3 และของเด็กหญิง 90.9) เรื่องที่ได้มีความสนใจในการอ่านต่างระดับกันได้แก่ ธรรมชาติคือครู ในหัวข้อมีศัพท์ใหม่ที่น่าสนใจให้ความสนุกเพลิดเพลิน (คำร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 50.0, 50.0 และของเด็กหญิง 100.0 และ 94.4 ตามลำดับ) ส่วนเรื่อง ก ข ชับชาน ในหัวข้อทำให้มองเห็นภาพเกิดจินตนาการ และสำนวนภาษาชวนอ่าน ชวนติดตาม (คำร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 100.0, 50.0 และของเด็กหญิง 54.6 และ 100.0 ตามลำดับ) หัวข้อของทั้งสองเรื่องที่ได้เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจเหมือนกัน อยู่ในระดับเดียวกัน แต่มีคำร้อยละต่างกัน ได้แก่ หัวข้อใช้ภาษาเหมาะสมกับวัยหรือระดับชั้นเรียน นอกจากนั้น เรื่อง ธรรมชาติคือครู ยังพบในหัวข้อทำให้มองเห็นภาพเกิดจินตนาการ และสำนวนภาษาชวนอ่านชวนติดตาม และ ก ข ชับชาน ในหัวข้อให้ความสนุกเพลิดเพลิน จะเห็นได้ว่าเด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจในระดับเดียวกัน แต่มีคำร้อยละไม่เท่ากันเลยในทุกข้อ

คำานภาพประกอบจะพบว่าไม่มีความแตกต่างด้านความสนใจในการอ่านของเด็กชายและเด็กหญิง จะปรากฏเพียงความสนใจในการอ่านที่ต่างระดับกันเท่านั้น ได้แก่ เรื่อง ธรรมชาติคือครู ในหัวข้อภาพประกอบอธิบายเรื่องได้ (คำร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 33.3 และของเด็กหญิง 55.6) และ ก ข ชับชาน ในหัวข้อภาพประกอบดึงดูดความสนใจ และมีชีวิต และมีความเคลื่อนไหว (คำร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 36.7, 100.0 และของเด็กหญิง 54.6 และ 54.6 ตามลำดับ) นอกจากนั้นจะพบว่าในคำานภาพประกอบเด็กชายและเด็กหญิงจะมีความสนใจเหมือนกันหลายหัวข้อ สำหรับหัวข้อที่มีคำร้อยละเท่ากัน (100.0) ได้แก่ เรื่อง ธรรมชาติคือครู ในหัวข้อภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อเรื่องและอยู่ในหน้าเดียวกัน มีชีวิตและมีความเคลื่อนไหว มีความสวยงาม และจำนวนภาพเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง ไม่มากหรือน้อยเกินไป ส่วนหัวข้อที่ทั้งสองเรื่องมีคำร้อยละไม่เท่ากัน ได้แก่ หัวข้อมีขนาดเหมาะสมกับวัย มีความชัดเจน มีความถูกต้องตามความเป็นจริง และมีความแปลกใหม่ นั้น เรื่อง ธรรมชาติคือครู ยังปรากฏในหัวข้อดึงดูดความสนใจ และเรื่อง ก ข ชับชาน ในหัวข้อสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง และอยู่ในหน้าเดียวกัน อธิบายเรื่องได้ สวยงาม และจำนวนภาพประกอบเหมาะสมกับเนื้อเรื่องไม่มากหรือน้อยเกินไป

ข. หนังสือภาษาไทยสำหรับเด็กวัย 12-14 ปี (ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือระดับเด็กก่อนวัยรุ่น) แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ ประเภทบันเทิงคดี 4 เรื่อง ประเภทสารคดี 4 เรื่อง และประเภทคำประพันธ์ 4 เรื่อง

1. ประเภทบันเทิงคดี

1.1. คำนวณเนื้อหา

เรื่องที่มีค่าร้อยละเฉลี่ยอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์อยู่ในระดับดีมากหรือเด็กชอบมากที่สุด ได้แก่ ขนานนัยกลางทุ่งนา (80.2) เพื่อนแท้ (82.1) ลูกป่า (72.9) เหยี่ยวชาค้วน (67.7)

เมื่อพิจารณาถึงความแตกต่างด้านความสนใจของเด็กชายและเด็กหญิงจะพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมากเพียงหัวข้อเดียว คือ มีวิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องและเหมาะสม ของเรื่อง ลูกป่า (ค่าร้อยละของความพึงพอใจของเด็กชาย 22.2 และของเด็กหญิง 72.7)

สำหรับเรื่อง que เด็กมีความสนใจในระดับต่างกัน ได้แก่ เรื่อง ลูกป่า และ เหยี่ยวชาค้วน ในหัวข้อเนื้อเรื่องไม่ยาวเกินไป (ค่าร้อยละของความพึงพอใจของเด็กชาย 44.4, 50.0 และของเด็กหญิง 63.6, 33.3 ตามลำดับ) เรื่อง ขนานนัยกลางทุ่งนา และ เหยี่ยวชาค้วน ในหัวข้อวิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องและเหมาะสม (ค่าร้อยละของความพึงพอใจของเด็กชาย 57.1, 50.0 และของเด็กหญิง 44.4, 66.7 ตามลำดับ) เรื่อง เพื่อนแท้ และ เหยี่ยวชาค้วน ในหัวข้อให้ความรู้ด้านต่างๆ เช่น ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม การอยู่ร่วมกันในสังคม หรืออื่นๆ (ค่าร้อยละของความพึงพอใจของเด็กชาย 33.3, 50.0 และของเด็กหญิง 50.0, 33.3 ตามลำดับ) นอกจากนั้นเรื่อง ลูกป่า ซึ่งเป็นเรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจต่างระดับกันมากที่สุดถึง 5 ใน 12 ข้อของหนังสือประเภทบันเทิงคดี ยังมีความแตกต่างของระดับความสนใจของเด็กชายและเด็กหญิงในหัวข้อเนื้อเรื่องไม่ยาวเกินไป ตรงกับความต้องการ อ่านแล้วรู้สึกสนุก มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (ค่าร้อยละของความพึงพอใจของเด็กชาย 44.4, 100.0, 22.2, 55.6 และของเด็กหญิง 63.6, 63.6, 45.5, 81.8 ตามลำดับ)

เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจเหมือนกันอยู่ในระดับเดียวกัน และมีค่าร้อยละเท่ากัน (ค่าร้อยละ 100.0) ได้แก่ เรื่อง ขนานนัยกลางทุ่งนา เพื่อนแท้ และ เหยี่ยวชาค้วน ในหัวข้อตรงกับความสนใจ ตรงกับความต้องการ เรื่อง เพื่อนแท้ และ เหยี่ยวชาค้วน ในหัวข้อเนื้อเรื่องไม่ยากหรือง่ายเกินไป เรื่อง ขนานนัย

กลางทุ่งนา และเรื่องเพื่อนแท้ ยังพบในหัวข้อช่วยให้เข้าใจชีวิตในครอบครัว การคบเพื่อน หรืออื่นๆ เรื่องขนานนัยกลางทุ่งนาในหัวข้อให้ความรู้ด้านต่างๆ เช่นขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม การอยู่ร่วมกันในสังคม หรืออื่นๆ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เรื่องเพื่อนแท้ในหัวข้อเข้าใจเรื่องตลอด และเรื่องเหยี่ยวชากวนซึ่งเป็นเรื่องที่เด็กชาย และเด็กหญิงมีความสนใจในระดับเดียวกัน และมีค่าร้อยละเท่ากับ (100.0) มากที่สุด ของหนังสือประเภทบันเทิงคดีซึ่งปรากฏในหัวข้อเข้าใจเรื่องตลอดและให้ข้อคิดหรือคติ สอนใจซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติได้ เรื่องเหยี่ยวชากวนซึ่งเป็นเรื่องที่มีความคิดเห็นของ เด็กชายและเด็กหญิงเหมือนกันและมีค่าร้อยละเท่ากับมากที่สุด (ถึง 8 ใน 12 ข้อ) ของหนังสือประเภทบันเทิงคดีซึ่งจะมีในหัวข้ออื่นๆอีกได้แก่ ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (ค่าร้อยละ 50.0 และ 50.6 ตามลำดับ) และอ่านแล้ว รู้สึกซึ้ง (ค่าร้อยละ 0.0)

เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจเหมือนกัน อยู่ในระดับ เดียวกันคือระดับดีมาก แต่มีค่าร้อยละไม่เท่ากัน ได้แก่เรื่องขนานนัยกลางทุ่งนา ลูกป่า และเพื่อนแท้ ในหัวข้อให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน และให้ข้อคิดหรือคติสอนใจซึ่งสามารถ นำไปปฏิบัติได้ สำหรับเรื่องขนานนัยกลางทุ่งนาและลูกป่า ยังพบในหัวข้อเข้าใจเรื่องตลอด และเนื้อเรื่องไม่ยาวหรือง่ายเกินไป เรื่องลูกป่า และเหยี่ยวชากวน ในหัวข้อช่วยให้เข้าใจ ชีวิตในครอบครัว การคบเพื่อน หรืออื่นๆ เรื่องขนานนัยกลางทุ่งนา ในหัวข้ออ่านแล้วรู้สึกซึ้ง เรื่องลูกป่า ในหัวข้อตรงกับความสนใจ ให้ความรู้ด้านต่างๆ เช่นขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม การอยู่ร่วมกันในสังคม หรืออื่นๆ เรื่องเพื่อนแท้ซึ่งเป็นเรื่องที่มีค่าร้อยละของ ความคิดเห็นของเด็กสูงสุด (82.1) ยังมีในหัวข้อเนื้อเรื่องไม่ยาวเกินไป มีวิธีแก้ปัญหา ที่ถูกต้องและเหมาะสม และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจอยู่ในระดับเดียวกันคือระดับ การปรับปรุงและระดับใช้ไม่ได้ ได้แก่เรื่องขนานนัยกลางทุ่งนา ในหัวข้อเนื้อเรื่องไม่ยาวเกินไป และเรื่องเพื่อนแท้ ในหัวข้ออ่านแล้วรู้สึกซึ้ง

1.2. คำานการใช้ภาษา

เรื่องที่มีค่าร้อยละเฉลี่ยอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์ อยู่ในระดับดีมากหรือเด็กชอบมากที่สุด ได้แก่ ขนานนัยกลางทุ่งนา (75.8) เหยี่ยวชากวน (75.0) ลูกป่า (72.5) และเพื่อนแท้ (66.1)

เมื่อพิจารณาถึงความแตกต่างด้านความสนใจของเด็กตามเพศในหัวข้อต่างๆของหนังสือแต่ละเรื่องจะเห็นว่า เรื่องขนานนัยกลางทุ่งนาและลูกป่า ปรากฏในหัวข้อมีสำนวนโวหารที่เหมาะสมกับวัยและเนื้อเรื่อง เรื่องลูกป่าและเพื่อนแท้ มีในหัวข้อศัพท์มีความยาก-ง่ายเหมาะสมกับวัยหรือระดับชั้นเรียน นอกจากนี้เรื่องลูกป่าซึ่งเป็นเรื่องที่มีความแตกต่างของความสนใจของเด็กชายและเด็กหญิงด้านการใช้ภาษามากที่สุดของหนังสือประเภทบันเทิงคดี (ถึง 3 ใน 8 หัวข้อ) ยังมีความแตกต่างในหัวข้อภาษาชวนอ่าน ชวนติดตาม

เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจในระดับต่างกัน ได้แก่เรื่องลูกป่า และเหยี่ยวชาค้วน ในหัวข้อใช้ประโยคง่ายๆสั้น และมีความหมายชัดเจน เรื่องเพื่อนแท้ และเหยี่ยวชาค้วน ในหัวข้อภาษากันที่ใช้มีความหมายเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง เรื่องขนานนัยกลางทุ่งนา ในหัวข้อมีศัพท์ใหม่ที่น่าสนใจ และเรื่องเหยี่ยวชาค้วน ซึ่งมีความต่างระดับของความสนใจของเด็กชายและเด็กหญิงมากที่สุดของหนังสือประเภทบันเทิงคดี ยังมีในหัวข้อมีสำนวนโวหารที่เหมาะสมกับวัยและเนื้อเรื่อง

ส่วนเรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจเหมือนกัน อยู่ในระดับเดียวกัน และมีค่าร้อยละเท่ากัน คือ 100.0 ได้แก่ขนานนัยกลางทุ่งนา เพื่อนแท้ และเหยี่ยวชาค้วน พบในหัวข้อใช้ภาษาที่เหมาะสมกับเนื้อเรื่องและตัวละคร และเหยี่ยวชาค้วน ในหัวข้อทำให้มองเห็นภาพเกิดจินตนาการ ศัพท์มีความยาก-ง่ายเหมาะสมกับวัยหรือระดับชั้นเรียน และภาษาชวนอ่าน ชวนติดตาม สำหรับเรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจเหมือนกัน และมีค่าร้อยละเท่ากัน (0.0) ได้แก่ เพื่อนแท้ และเหยี่ยวชาค้วน ในหัวข้อมีศัพท์ใหม่ที่น่าสนใจ เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจเหมือนกัน อยู่ในระดับเดียวกัน คือระดับดีมาก และมีค่าร้อยละไม่เท่ากัน ได้แก่ขนานนัยกลางทุ่งนา ลูกป่า และเพื่อนแท้ ในหัวข้อทำให้มองเห็นภาพเกิดจินตนาการ เรื่องขนานนัยกลางทุ่งนา เพื่อนแท้ ในหัวข้อใช้ประโยคง่ายๆ สั้น และมีความหมายชัดเจน และภาษาที่ใช้ชวนอ่าน ชวนติดตาม เรื่องขนานนัยกลางทุ่งนา และลูกป่า ในหัวข้อใช้ภาษาเหมาะสมกับเนื้อเรื่องและตัวละคร และมีศัพท์ใหม่ที่น่าสนใจ เรื่องขนานนัยกลางทุ่งนา ในหัวข้อศัพท์มีความยาก-ง่ายเหมาะสมกับวัยหรือระดับชั้นเรียน และเพื่อนแท้ ในหัวข้อมีสำนวนโวหารที่เหมาะสมกับวัยและเนื้อเรื่อง

1.3. คำนำภาพประกอบ

เรื่องที่มีคำร้อยละอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์อยู่ในระดับดีมากหรือเด็กชอบมากที่สุด คือ เพื่อนแท้ (75.7) เรื่องที่มีคำร้อยละเฉลี่ยอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์อยู่ในระดับดีหรือเด็กชอบมาก คือ เหยี่ยวซาตัน (58.8)

ทบทวนแตกต่างด้านความสนใจของเด็กตามเพศในด้านนี้มีน้อยมากเพียงหัวข้อเดียว คือ ภาพประกอบมีความสวยงามในเรื่อง เพื่อนแท้

เรื่อง que เด็กมีความสนใจหรือชอบในระดับต่างกัน ได้แก่ เรื่อง เพื่อนแท้ เหยี่ยวซาตัน ในหัวข้อมีขนาดเหมาะสมกับวัย เรื่อง เพื่อนแท้ หัวข้อสอดคล้องกับเนื้อเรื่องและอยู่ในหน้าเดียวกัน และเรื่อง เหยี่ยวซาตัน ในหัวข้ออธิบายเรื่องได้ มีชีวิตและมีความเคลื่อนไหว มีความสวยงาม มีความถูกต้องตามความเป็นจริง และ จำนวนภาพประกอบเหมาะสมกับเนื้อเรื่องไม่มากหรือน้อยเกินไป

เรื่อง que เด็กมีความสนใจเหมือนกัน อยู่ในระดับเดียวกัน คือ ดีมาก และมีคำร้อยละเท่ากัน (100.0) ได้แก่ เรื่อง เพื่อนแท้ ในหัวข้อภาพประกอบ อธิบายเรื่องได้ มีความถูกต้องตามความเป็นจริง และ จำนวนภาพประกอบเหมาะสมกับเนื้อเรื่องไม่มากหรือน้อยเกินไป และ เรื่อง เหยี่ยวซาตัน ในหัวข้อภาพประกอบดึงดูดความสนใจ คำร้อยละ 50.0 และ 0.0 คือ เรื่อง เหยี่ยวซาตัน ในหัวข้อภาพประกอบมีความชัดเจน และภาพประกอบมีความแปลกใหม่ตามลำดับ ส่วนเรื่อง que เด็กมีความสนใจเหมือนกัน อยู่ในระดับเดียวกัน คือ ดีมาก แต่มีคำร้อยละไม่เท่ากัน ได้แก่ เรื่อง เพื่อนแท้ ในหัวข้อภาพประกอบดึงดูดความสนใจ มีชีวิตและมีความเคลื่อนไหว และ มีความชัดเจน และ เรื่อง เหยี่ยวซาตัน ในหัวข้อภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อเรื่องและอยู่ในหน้าเดียวกัน และ เรื่อง que เด็กมีความสนใจเหมือนกัน ในระดับเดียวกัน คือ ระดับใช้ไม่ได้ และมีคำร้อยละไม่เท่ากันในแต่ละเพศ ได้แก่ เรื่อง เพื่อนแท้ ในหัวข้อภาพประกอบมีความแปลกใหม่

1.4. คำร้อยละเฉลี่ยทั้งสามด้าน

เรื่องที่มีคำร้อยละเฉลี่ยทั้งสามด้านอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์อยู่ในระดับดีมากหรือเด็กชอบมากที่สุด คือ เพื่อนแท้ (74.6) และ

เหยี่ยวชากวัน(67.2) สำหรับเรื่องที่ไม่มีการประกอบและมีการร้อยละเอียดทั้งสองด้านอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์อยู่ในระดับดีมากหรือดีมากที่สุด คือ ขนานน้อย-กลางทุ่งนา(78.0) และ ลูกป่า(72.7)

2. ประเภทสารคดี

2.1. คำนเนื่อหา

เรื่องที่มีการร้อยละเอียดอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์อยู่ในระดับดีมากหรือดีมากที่สุด ได้แก่ ว่าวไทย(73.3) เรื่องที่มีการร้อยละเอียดอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์อยู่ในระดับดีหรือดีมาก คือ ชีวิตใต้ทะเลไทย(64.7) และ เปลือกหอยของไทย(58.3) เรื่องที่มีการร้อยละเอียดอยู่ในระดับปานกลางหรือดีมากปานกลาง คือ เที่ยววัดโพธิ์(52.8)

จะพบว่าไม่มีความแตกต่างด้านความสนใจของเด็กชายและเด็กหญิง แต่เด็กชายและเด็กหญิงชอบหนังสือแต่ละเรื่องตามหัวข้อต่างๆในระดับต่างกัน ได้แก่ เปลือกหอยของไทย ว่าวไทย และ เที่ยววัดโพธิ์ ในหัวข้อเข้าใจเรื่องตลอด เนื้อเรื่องไม่ยาวเกินไป ตรงกับความสนใจ ตรงกับความต้องการ และให้ข้อคิดหรือคติสอนใจซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติได้ เรื่อง เปลือกหอยของไทย และ ว่าวไทย ในหัวข้อมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และเรื่อง ชีวิตใต้ทะเลไทย ในหัวข้อให้ความรู้ด้านต่างๆ นอกจากนั้นเรื่อง ว่าวไทย ซึ่งเป็นเรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจในระดับต่างกันมากที่สุด (ถึง 9 ใน 12 ข้อ) ของหนังสือประเภทสารคดี ยังปรากฏว่าเด็กชายและเด็กหญิงชอบในระดับต่างกันในเรื่องมีวิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องและเหมาะสม และช่วยให้เข้าใจเกี่ยวกับชีวิตในครอบครัว การคบเพื่อน หรืออื่นๆ

เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจหรือชอบเหมือนกัน และมีการร้อยละเอียดเท่ากัน คือ 100.0 ได้แก่ ชีวิตใต้ทะเลไทย และ เปลือกหอยของไทย ในหัวข้อเนื้อเรื่องไม่ยาวเกินไป เปลือกหอยของไทย และ ว่าวไทย ในหัวข้อได้รับความรู้เฉพาะเรื่อง เรื่อง ชีวิตใต้ทะเลไทย ในหัวข้อได้รับความเพลิดเพลิน เปลือกหอยของไทย ในหัวข้อเข้าใจเรื่องตลอด ตรงกับความสนใจ ตรงกับความต้องการ และเรื่อง ว่าวไทย ในหัวข้อให้ความรู้ด้านต่างๆ เช่นขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม การอยู่ร่วมกันในสังคม หรืออื่นๆ การร้อยละเอียด 50.0 ได้แก่เรื่อง เที่ยววัดโพธิ์ ในหัวข้อมีความคิดริเริ่ม-

สร้างสรรค์ คำร้อยละ 0.0 ใต้แก่เรื่อง เปลือกหอยของไทย ในหัวข้อมีวิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องและเหมาะสม ให้ความรู้ด้านต่างๆ เช่น ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม การอยู่ร่วมกันในสังคม หรืออื่นๆ และช่วยให้เข้าใจเกี่ยวกับชีวิตในครอบครัว การคบเพื่อน หรืออื่นๆ

เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจหรือชอบเหมือนกัน อยู่ในระดับเดียวกันคือดีมาก แต่มีคำร้อยละไม่เท่ากัน ใต้แก่ เรื่อง ชีวิตใต้ทะเลไทย เปลือกหอยของไทย ว่าวไทย และ เที่ยววัดโพธิ์ ในหัวข้อเนื้อเรื่องไม่ยากหรือง่ายเกินไป เรื่อง ชีวิตใต้ทะเลไทย และ เที่ยววัดโพธิ์ ในหัวข้อได้รับความรู้เฉพาะเรื่อง เรื่อง ชีวิตใต้ทะเลไทย ยังปรากฏในหัวข้อเข้าใจเรื่องตลอด ตรงกับความสนใจ ตรงกับความต้องการ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และเรื่อง เที่ยววัดโพธิ์ ในหัวข้อให้ความรู้ด้านต่างๆ เช่น ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม การอยู่ร่วมกันในสังคม หรืออื่นๆ เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจหรือชอบเหมือนกัน อยู่ในระดับเดียวกัน คือระดับใช้ไม่ได้ แต่มีคำร้อยละไม่เท่ากัน ใต้แก่เรื่อง ชีวิตใต้ทะเลไทย และ เที่ยววัดโพธิ์ ในหัวข้อมีวิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องและเหมาะสม และช่วยให้เข้าใจเกี่ยวกับชีวิตในครอบครัว การคบเพื่อน หรืออื่นๆ เรื่อง ชีวิตใต้ทะเลไทย และ เปลือกหอยของไทย ในหัวข้อให้ข้อคิดหรือคติสอนใจซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติได้

2.2. ด้านการใช้ภาษา

เรื่องที่มีคำร้อยละเฉลี่ยอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์ อยู่ในระดับดีมากหรือเด็กชอบมากที่สุด ใต้แก่ ชีวิตใต้ทะเลไทย (71.6) เที่ยววัดโพธิ์ (69.4) และ เปลือกหอยของไทย (66.7) ส่วนเรื่องที่มีคำร้อยละเฉลี่ยอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์อยู่ในระดับดีหรือเด็กชอบมาก คือ ว่าวไทย (63.4)

ความแตกต่างของความสนใจของเด็กชายและเด็กหญิงด้านการใช้ภาษามีดังนี้ เรื่อง เปลือกหอยของไทย และ เที่ยววัดโพธิ์ พบในหัวข้อสำนวนภาษา ชวนอ่าน ชวนติดตาม นอกจากนั้นเรื่อง เปลือกหอยของไทย ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความแตกต่างของความสนใจของเด็กชายและเด็กหญิงอย่างเห็นได้ชัด (ถึง 5 ใน 6 ข้อ) ยังปรากฏในหัวข้อศัพท์มีความยาก-ง่ายเหมาะกับวัยหรือระดับชั้นเรียน และใช้ประโยคง่ายๆ สั้น และมีความหมายชัดเจน

เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจหรือชอบในระดับต่างกัน

ได้แก่เรื่องชีวิตใต้ทะเลไทย เปลือกหอยของไทย ว่าวไทย และเที่ยววัดโพธิ์ ในหัวข้อ
 ทั้ที่มีความยาก-ง่ายเหมาะสมวัยหรือระดับชั้นเรียน และสำนวนภาษาชวนอ่าน ชวนติดตาม
เปลือกหอยของไทย และว่าวไทย ในหัวข้อทำให้มองเห็นภาพเกิดจินตนาการ

เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจหรือชอบเหมือนกัน
 ในระดับเดียวกันคือดีมาก แต่มีค่าร้อยละไม่เท่ากัน ได้แก่ชีวิตใต้ทะเลไทย เปลือกหอย-
ของไทย และว่าวไทย ในหัวข้อทำให้มองเห็นภาพเกิดจินตนาการ เรื่องชีวิตใต้ทะเลไทย
 และเที่ยววัดโพธิ์ ในหัวข้อใช้ภาษาเหมาะสมกับวัยและเนื้อเรื่อง เรื่องชีวิตใต้ทะเลไทย
 ในหัวข้อใช้ประโยคง่ายๆสั้น และมีความหมายชัดเจน และเที่ยววัดโพธิ์ ในหัวข้อทั้ที่มี
 ความยาก-ง่ายเหมาะสมกับวัยหรือระดับชั้นเรียน ส่วนเรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงชอบใน
 ระดับเดียวกันคือระดับดี และมีค่าร้อยละเท่ากัน คือเรื่องว่าวไทย ในหัวข้อใช้ประโยค
 ง่ายๆ สั้น และมีความหมายชัดเจน และเรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงชอบในระดับเดียวกัน
 คือระดับใช้ไม่ได้ และมีค่าร้อยละไม่เท่ากัน คือ เที่ยววัดโพธิ์ ในหัวข้อใช้ประโยคง่ายๆ
 สั้น และมีความหมายชัดเจน

2.3. คำานภาพประกอบ

เรื่องที่มีค่าร้อยละเฉลี่ยอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์
 อยู่ในระดับดีมากหรือเด็กชอบมากที่สุด ได้แก่ ชีวิตใต้ทะเลไทย (91.8) เปลือกหอยของไทย
 (91.0) และเที่ยววัดโพธิ์ (75.5) ส่วนเรื่องที่มีค่าร้อยละเฉลี่ยอยู่ในระดับที่แสดงว่ามี
 คุณภาพตามเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลางหรือเด็กชอบปานกลาง คือว่าวไทย (54.0)

หากพิจารณาถึงความแตกต่างของความสนใจของเด็กชายและเด็ก
 หญิงจะเห็นได้ชัดเจนในเรื่องว่าวไทยในหัวข้อมีความชัดเจน นอกจากนั้นจะเห็นได้จาก
 ความสนใจของเด็กชายและเด็กหญิงที่ต่างระดับกัน ได้แก่ เรื่องว่าวไทย และ
เที่ยววัดโพธิ์ในหัวข้อภาพประกอบอธิบายเรื่องได้ ดึงดูดความสนใจ มีชีวิตและมีความ
 เคลื่อนไหว เรื่องว่าวไทย และ เปลือกหอยของไทยในหัวข้อสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง
 และอยู่ในหน้าเดียวกัน เรื่องเที่ยววัดโพธิ์ในหัวข้อมีความถูกต้องตามความเป็นจริง
 และ มีความแปลกใหม่ นอกจากนั้นเรื่องว่าวไทย(ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสนใจของเด็ก
 ชายและเด็กหญิงต่างระดับกันถึง 8 ใน 10 ข้อ)ยังมีความสนใจของเด็กที่ต่างระดับกัน
 ในหัวข้อมีขนาดเหมาะสมกับวัย และหัวข้อที่มีความต่างระดับมากที่สุด คือ มีความสวຍ-
 งาม(ค่าร้อยละของความถึคเห็นของเด็กชาย 50.0 และของเด็กหญิง 0.0)

เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจเหมือนกัน ในระดับเดียวกัน คือ ตีมาก และมีค่าร้อยละเท่ากับ คือ 100.0 ได้แก่ ชีวิตใต้ทะเลไทย เปลือกหอยของไทย และ ว่าวไทย ในหัวข้อจำนวนภาพประกอบเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง ไม่มากหรือน้อยเกินไป ชีวิตใต้ทะเลไทย และ เปลือกหอยของไทย ในหัวข้อมีความสวยงาม เรื่อง ชีวิตใต้ทะเลไทย ในหัวข้อมีชีวิตและมีความเคลื่อนไหว และ เที่ยววัดโพธิ์ ในหัวข้อมีขนาดเหมาะสมกับวัย ค่าร้อยละ 60.0 คือ เรื่อง ว่าวไทย ในหัวข้อมีความถูกต้องตามความเป็นจริง

เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจเหมือนกัน ในระดับเดียวกัน คือ ตีมาก แต่มีค่าร้อยละไม่เท่ากัน ได้แก่ เรื่องชีวิตใต้ทะเลไทย และ เปลือกหอยของไทย ในหัวข้อภาพประกอบอธิบายเรื่องได้ ดึงดูดความสนใจ มีขนาดเหมาะสมกับวัย มีความชัดเจน มีความถูกต้องตามความเป็นจริง และ มีความแปลกใหม่ เรื่อง ชีวิตใต้ทะเลไทย และ เที่ยววัดโพธิ์ ในหัวข้อภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อเรื่องและอยู่ในหน้าเดียวกัน เรื่อง เปลือกหอยของไทย ในหัวข้อมีชีวิตและมีความเคลื่อนไหว และ เรื่อง เที่ยววัดโพธิ์ ในหัวข้อมีความชัดเจน มีความสวยงาม และจำนวนภาพประกอบเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง ส่วนเรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจเหมือนกัน ในระดับเดียวกัน คือ ระดับใช้ไม่ได้ แต่มีค่าร้อยละไม่เท่ากัน คือ เรื่อง ว่าวไทย (ค่าร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 30.0 และของเด็กหญิง 0.0)

2.4. ค่าร้อยละเฉลี่ยทั้งสามด้าน

เรื่องที่มีค่าร้อยละเฉลี่ยทั้งสามด้านอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์อยู่ในระดับตีมากหรือเด็กชอบมากที่สุด คือ ชีวิตใต้ทะเลไทย (76.0) เปลือกหอยของไทย (72.0) และ เที่ยววัดโพธิ์ (65.9) เรื่องที่มีค่าร้อยละเฉลี่ยทั้งสามด้านอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์อยู่ในระดับตีหรือเด็กชอบมาก คือ ว่าวไทย (63.6)

3. ประเภทคำประพันธ์

3.1. คำเนื่อหา

เรื่องที่มีค่าร้อยละเฉลี่ยอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์อยู่ในระดับตีมากหรือเด็กชอบมากที่สุด คือ สกุณาสุภษิต (80.2) หญิงดี (78.0) และ นิทานภาพพุทธรักษา (76.5) และเรื่องที่มีค่าร้อยละเฉลี่ยอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพ

ตามเกณฑ์อยู่ในระดับดีหรือดีมาก คือ สาวรุ่น (64.5)

หากพิจารณาถึงความแตกต่างด้านความสนใจของเด็กชายและเด็กหญิง ปรากฏผลว่า เรื่องนิทานภาพพุทธรักษา หญิงดี และสาวรุ่นในหัวข้อเนื้อหาตรงกับความต้องการ. (ค่าร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 33.3, 16.7 และ 0.0 และของเด็กหญิง 72.7, 77.8 และ 75.0 ตามลำดับ) และ หญิงดีในหัวข้อตรงกับความสนใจ(ค่าร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 33.3 และของเด็กหญิง 100.0)

เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจในระดับต่างกัน ได้แก่ นิทานภาพพุทธรักษา สัปดาห์สุขภาพจิต และ สาวรุ่นในหัวข้อมีวิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องและเหมาะสม ให้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เรื่องหญิงดี และสาวรุ่นในหัวข้อได้รับความเพลิดเพลิน เนื้อเรื่องไม่ยาวเกินไป นิทานภาพพุทธรักษา และสาวรุ่นในหัวข้อตรงกับความสนใจ เรื่องสัปดาห์สุขภาพจิตในหัวข้อตรงกับความต้องการ และ สาวรุ่นซึ่งเป็นเรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจในระดับต่างกันถึง 8 ใน 10 ข้อ ยังปรากฏความต่างระดับของความสนใจของเด็กในหัวข้อเนื้อเรื่องไม่ยากหรือง่ายเกินไป และ เข้าใจเรื่องตลอด

เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจเหมือนกัน ในระดับเดียวกัน คือ ดีมาก และมีค่าร้อยละเท่ากัน คือ 100.0 ได้แก่ เรื่องหญิงดี ในหัวข้อเข้าใจเรื่องตลอด และให้ความรู้ และ เรื่องสัปดาห์สุขภาพจิตในหัวข้อให้ข้อคิดหรือคติสอนใจซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติได้ เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจในระดับเดียวกัน คือ ระดับดีมาก แต่มีค่าร้อยละไม่เท่ากัน ได้แก่ นิทานภาพพุทธรักษา หญิงดี และสาวรุ่นในหัวข้อให้ข้อคิดหรือคติสอนใจซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติได้ เรื่องนิทานภาพพุทธรักษา สัปดาห์สุขภาพจิต และสาวรุ่นในหัวข้อให้ความรู้ เรื่องนิทานภาพพุทธรักษา หญิงดี และ สัปดาห์สุขภาพจิตในหัวข้อเนื้อเรื่องไม่ยากหรือง่ายเกินไป เรื่องนิทานภาพพุทธรักษา และ สัปดาห์สุขภาพจิตในหัวข้อเข้าใจเรื่องตลอด ได้รับความเพลิดเพลิน เนื้อเรื่องไม่ยาวเกินไป และ เรื่องหญิงดีในหัวข้อมีวิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องและเหมาะสม และ ให้ความคิดริเริ่ม-สร้างสรรค์ เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจในระดับเดียวกัน คือ ระดับดี แต่มีค่าร้อยละไม่เท่ากัน คือ เรื่องสัปดาห์สุขภาพจิต ในหัวข้อตรงกับความสนใจ

3.2. คำนำการใช้ภาษา

เรื่องที่มีคำร้อยละเอียดอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์ อยู่ในระดับดีมากหรือเด็กชอบมากที่สุด ได้แก่ สัปดาห์สุภาสิต (74.1) นิทานภาพพุทธรักษา (72.5) หญิงดี (72.2) และ สาวรุ่น (66.7)

หากพิจารณาถึงความแตกต่างด้านความสนใจของเด็กชายและเด็กหญิงจะเห็นว่า มีเพียงหัวข้อเดียว คือ มีศัพท์ใหม่ที่น่าสนใจ ในเรื่อง นิทานภาพพุทธรักษา สำหรับความสนใจของเด็กชายและเด็กหญิงที่ต่างระดับกัน จะพบในเรื่อง สัปดาห์สุภาสิต และ สาวรุ่น ในหัวข้อศัพท์ที่มีความยาก-ง่ายเหมาะสมกับวัยหรือระดับชั้นเรียน หญิงดี และ สาวรุ่น หัวข้อให้ความสนุกเพลิดเพลิน และเรื่อง สาวรุ่น ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสนใจของเด็กชายและเด็กหญิงในระดับต่างกัน (ถึง 3 ใน 6 ข้อ) มากที่สุดของหนังสือประเภทนี้ ยังพบในหัวข้อทำให้มองเห็นภาพเกิดจินตนาการ (คำร้อยละเอียดของความถี่เห็นของเด็กชาย 50.0 และของเด็กหญิง 100.0)

เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจในระดับเดียวกัน คือระดับดีมาก แต่มีคำร้อยละเอียดไม่เท่ากัน ได้แก่ นิทานภาพพุทธรักษา หญิงดี สัปดาห์สุภาสิต และ สาวรุ่น ในหัวข้อใช้ภาษาเหมาะสมกับวัยและเนื้อเรื่อง และสำนวนภาษาชวนอ่าน ชวนติดตาม เรื่อง นิทานภาพพุทธรักษา หญิงดี และ สัปดาห์สุภาสิต ในหัวข้อทำให้มองเห็นภาพเกิดจินตนาการ เรื่อง นิทานภาพพุทธรักษา และ หญิงดี ในหัวข้อศัพท์ที่มีความยาก-ง่ายเหมาะสมกับวัยหรือระดับชั้นเรียน เรื่อง นิทานภาพพุทธรักษา และ สัปดาห์สุภาสิต ในหัวข้อให้ความสนุกเพลิดเพลิน และเรื่อง นิทานภาพพุทธรักษา ในหัวข้อให้ความสนุกเพลิดเพลิน

เรื่องที่เด็กมีความสนใจในระดับเดียวกัน คือระดับใช้ไม่ได้ แต่มีคำร้อยละเอียดไม่เท่ากัน ได้แก่ หญิงดี สัปดาห์สุภาสิต และ สาวรุ่น ในหัวข้อมีศัพท์ใหม่ที่น่าสนใจ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.3. คำนำภาพประกอบ

เรื่องที่มีคำร้อยละเอียดอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์ อยู่ในระดับดีมากหรือเด็กชอบมากที่สุด ได้แก่ หญิงดี (77.3) สัปดาห์สุภาสิต (76.4) เรื่องที่มีคำร้อยละเอียดอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์อยู่ในระดับดีหรือเด็กชอบมาก ได้แก่ นิทานภาพพุทธรักษา (62.5) และ สาวรุ่น (57.8)

หากพิจารณาถึงความแตกต่างด้านความสนใจของเด็กชายและเด็กหญิง จะเห็นว่าเรื่องหญิงตี (ซึ่งความแตกต่างจะปรากฏอย่างชัดเจน) และนิทานภาพ-พุทธรักษา ในหัวข้อภาพประกอบมีความสวยงาม และเรื่องหญิงตี ในหัวข้อมีชีวิตและความเคลื่อนไหว

เรื่องที่เด็กมีความสนใจในระดับต่างกัน ได้แก่ เรื่องนิทานภาพ-พุทธรักษา และสาวรุ่น ในหัวข้อภาพประกอบดึงดูดความสนใจ และมีความถูกต้องตามความเป็นจริง เรื่องนิทานภาพพุทธรักษา และหญิงตี ในหัวข้อมีความชัดเจน และมีความแปลกใหม่ เรื่องนิทานภาพพุทธรักษา ในหัวข้อมีขนาดเหมาะสมกับวัย และเรื่องสาวรุ่น ยังมีความสนใจของเด็กชายและเด็กหญิงต่างระดับกันในหัวข้อสอดคล้องกับเนื้อเรื่องและอยู่ในหน้าเดียวกัน อธิบายเรื่องได้ และมีความสวยงาม และสัปดาห์สุขภาพจิต ในหัวข้อมีความแปลกใหม่

เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจในระดับเดียวกัน คือระดับดีมาก แต่มีค่าร้อยละไม่เท่ากัน ได้แก่ เรื่องนิทานภาพพุทธรักษา หญิงตี สัปดาห์สุขภาพจิต และสาวรุ่น ในหัวข้อจำนวนภาพประกอบเหมาะสมกับเรื่อง ไม่มากหรือน้อยเกินไป เรื่องนิทานภาพพุทธรักษา หญิงตี และสัปดาห์สุขภาพจิต ในหัวข้อสอดคล้องกับเนื้อเรื่องและอยู่ในหน้าเดียวกัน อธิบายเรื่องได้ เรื่องหญิงตี สัปดาห์สุขภาพจิต และสาวรุ่น ในหัวข้อมีขนาดเหมาะสมกับวัย เรื่องหญิงตี และสัปดาห์สุขภาพจิต ในหัวข้อดึงดูดความสนใจ และมีความถูกต้องตามความเป็นจริง เรื่องสัปดาห์สุขภาพจิต ในหัวข้อมีความชัดเจน และมีความสวยงาม เรื่องสาวรุ่น ในหัวข้อมีความแปลกใหม่ เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจในระดับเดียวกัน คือระดับปานกลาง แต่มีค่าร้อยละไม่เท่ากัน คือสัปดาห์สุขภาพจิต ในหัวข้อมีชีวิตและมีความเคลื่อนไหว ส่วนเรื่องนิทานภาพพุทธรักษา อยู่ในระดับการปรับปรุง และเรื่องสาวรุ่น ในระดับใช้ไม่ได้ ในหัวข้อมีชีวิตและมีความเคลื่อนไหว และมีความชัดเจน

3.4. ค่าร้อยละเฉลี่ยทั้งสามด้าน

เรื่องที่มีค่าร้อยละเฉลี่ยทั้งสามด้านอยู่ในระดับดีมากหรือเด็กชอบมากที่สุด คือ สัปดาห์สุขภาพจิต (76.9) หญิงตี (75.8) และนิทานภาพพุทธรักษา (70.5) เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยทั้งสามด้านอยู่ในระดับดีหรือเด็กชอบมาก คือ สาวรุ่น (63.0)

จากผลการวิจัยจะเห็นว่าหนังสือสำหรับเด็กวัย 9-11 ปี ประเภทบันเทิงคดีที่มีลักษณะเด่นหรือมีค่าร้อยละเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เปลือกหยอกกับความสนุก ซึ่งมีค่าร้อยละเฉลี่ยด้านเนื้อหา 87.0 และด้านการใช้ภาษา 86.5 และ ต้นไม้มีเพื่อน มีลักษณะเด่นด้านภาพประกอบ ค่าร้อยละเฉลี่ย 89.2 สำหรับประเภทคำประพันธ์ เรื่องธรรมชาติดีทอกรู มีลักษณะเด่นในด้านเนื้อหา การใช้ภาษา และภาพประกอบ โดยมีค่าร้อยละเฉลี่ย 85.8, 88.9 และ 90.8 ตามลำดับ

หนังสือสำหรับเด็กวัย 12-14 ปี ประเภทบันเทิงคดีที่มีลักษณะเด่น ได้แก่ เพื่อนแท้ (ค่าร้อยละเฉลี่ยด้านเนื้อหา 82.1 ด้านภาพประกอบ 75.7) และ ขนานน้อยกลางทุ่งนา (ค่าร้อยละเฉลี่ยด้านการใช้ภาษา 75.8) ประเภทสารคดี ได้แก่ เรื่องว่าวไทย (ค่าร้อยละเฉลี่ยด้านเนื้อหา 73.3) ชีวิตใต้ทะเลไทย (ค่าร้อยละเฉลี่ยด้านการใช้ภาษา 71.6 และด้านภาพประกอบ 91.8) และประเภทคำประพันธ์ ได้แก่ เรื่องสัปดาห์สุภาพนิศ (ค่าร้อยละเฉลี่ยด้านเนื้อหา 80.2 และด้านการใช้ภาษา 74.1) และ เรื่องหญิงดี (ค่าร้อยละเฉลี่ยด้านภาพประกอบ 77.3)

การอภิปรายผลการวิจัย

ก. หนังสือภาษาไทยสำหรับเด็กวัย 9-11 ปี (ระดับประถมศึกษา)

ประเภทบันเทิงคดี (ด้านเนื้อหาและภาพประกอบ)

จากผลการวิจัยปรากฏว่า เรื่องหมีใหญ่ผจญภัย เป็นเรื่องที่ตรงกับ ความสนใจของเด็กในระดับดีมาก (ค่าร้อยละ 87.5) แต่ตรงกับความต้องการของเด็ก ในระดับดี (ค่าร้อยละ 62.5) ทั้งนี้เพราะเรื่องนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับสัตว์ คือ สุนัข จึงตรงกับ ความสนใจของเด็กวัยตอนกลาง (วิจัยวน อินทรกำแหง 2528: 6) แต่ เนื้อหาเรื่องนี้สนองความต้องการในระดับที่ต่ำกว่าความสนใจเพราะเด็กในวัยนี้ต้องการ ความบันเทิงแปลกพิสดาร อันเป็นความต้องการด้านอารมณ์และสังคม (นอมฤดี จงพฤษะ และคณะ 2518: 40) เมื่อเด็กอ่านเรื่องนี้แล้วจะรู้สึกตื่นเต้นกึ่งหวาดกลัวในการผจญภัย ของหมีใหญ่

เรื่องเปลือกหยอกกับความสนุก มีค่าร้อยละเฉลี่ย (รวม) สูงสุดถึง 87.0 ทั้งนี้เพราะเรื่องนี้มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับพัฒนาการทางอารมณ์ นั่นคือ ต้องการทำให้ผู้อื่น หอใจในตัวตัวเอง ต้องการเพื่อน ต้องการให้มีคนรัก (ทวิวิมล ทัศนิก 2512: 156) และสนองความต้องการของเด็กที่ต้องการการยอมรับจากเพื่อน ต้องการเข้าเป็นส่วนหนึ่ง

ของกลุ่ม (น้อมฤดี จงพฤษะ และคณะ 2518: 40) จะเห็นว่าเนื้อเรื่องนี้ นอกจากจะมี
คุณลักษณะที่ดีของหนังสือสำหรับเด็กในค่านี้อาหา เช่น อ่านแล้วเข้าใจเรื่องโดยตลอด
เนื้อเรื่องไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป เนื้อหาเรื่องนี้ยังเสนอแนะวิถีแก้ปัญหา เช่น
ทำอย่างไรจึงจะเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน ทำอย่างไรเพื่อนจึงจะเกิดความพอใจใน
ตัวเอง จึงนับว่าเนื้อหาเรื่องนี้ช่วยให้เข้าใจเกี่ยวกับการคบเพื่อน เนื้อหาเรื่อง
เปลือกหอยกับความสุข ยังสอดแทรกข้อคิดเกี่ยวกับความโอบอ้อมอารีต่อเพื่อนฝูง
ในขณะที่เด็กก็ได้ให้ความรู้เกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วย พร้อมกับสอดแทรก
ความสนุกสนานเพลิดเพลิน

คำร้อยละรวม คำสุดท้ายค่านี้อาหาคือ หัวข้ออ่านแล้วรู้สึกชั้น ได้แก่ จ้าวป่า
(0.0) และ เปลือกหอยกับความสุข (12.0) แต่ก็มีค่าทำให้ทั้งสองเรื่อง มีความดีเกิน
ในค่านี้อาหาลดน้อยลง ทั้งนี้เพราะ จ้าวป่า และ เปลือกหอยกับความสุข มีเนื้อหาที่
เน้นหนักไปในทางให้ข้อคิดหรือคติสอนใจ

ค่านภาพประกอบ

จากผลการวิจัยพบว่า เด็กชายและเด็กหญิงมีความเห็นว่
ภาพประกอบเรื่อง เปลือกหอยกับความสุข จ้าวป่า และ ต้นไม้มีเพื่อน อธิบายเรื่องได้ใน
ระดับต่างกัน การที่ภาพประกอบอธิบายเรื่องได้หรือทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้นนั้น
ต้องอาศัยองค์ประกอบอย่างอื่นด้วย นั่นคือ ภาพประกอบนั้นจะต้องสัมพันธ์หรือสอดคล้อง
กับชีวิต ความสนใจ และประสบการณ์ของผู้ดู ซึ่งทำให้เด็กสามารถรับรู้ได้ดียิ่งขึ้น
(Brown, and others 1959: 416) จะเห็นว่าเรื่อง เปลือกหอยกับความสุข เป็นเรื่อง
ของเด็กชายและมีตัวเอกเป็นเด็กชายด้วย เด็กชายจึงสนใจเรื่องนี้มากกว่าเด็กหญิง
เรื่อง ต้นไม้มีเพื่อน ก็เป็นที่สนใจของเด็กชายมากกว่าเด็กหญิง เพราะเด็กชายจะชอบ
เรื่องที่มีอิทธิพลมากกว่าเด็กหญิง (Russell 1961: 377-378) ต้นไม้มีเพื่อน
มีเนื้อหาเกี่ยวกับอิทธิพลและจินตนาการเท่านั้น เช่น ต้นไม้ สัตว์ สวรรค์ เมฆ
ลวนหลุยส์ เมฆมีชีวิตความเป็นอยู่เช่นเดียวกับคน ฯลฯ ในทำนองเดียวกันเรื่อง จ้าวป่า
ซึ่งมีเรื่องราวเกี่ยวกับสัตว์ เด็กหญิงจึงสนใจเรื่องนี้มากกว่าเด็กชาย (Downen 1972:
6464-A-6465-A) ดังนั้นเด็กชายจึงมีความเห็นว่ เปลือกหอยกับความสุข
ต้นไม้มีเพื่อน มีภาพประกอบที่อธิบายเรื่องได้ในระดับสูงกว่าของเด็กหญิง เพราะเด็กชาย
มีความสนใจในเนื้อหาของสองเรื่องนี้เป็นพื้นฐานจึงทำให้เด็กชายมีความเห็นว่ ภาพ
ประกอบของทั้งสองเรื่องสามารถสื่อความหมาย และช่วยเน้นความเข้าใจในเนื้อหา

ได้ดีกว่าเด็กหญิง เรื่องจ้าวป่าก็มีเหตุผลในทำนองเดียวกัน

ประเภทคำประพันธ์

จากผลการวิจัยพบว่า เด็กชายและเด็กหญิงมีความเห็นว่
ธรรมชาติคือครู และ ก ข ชับชาน มีวิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องและเหมาะสมในระดับต่างกัน
 (ค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 33.3, 66.7 และของเด็กหญิง 66.7 และ
 54.6 ตามลำดับ) ทั้งนี้เนื่องจากการรับรู้และการตีความหมายจากบทกลอนของเด็กใน
 แต่ละเพศแตกต่างกัน เด็กหญิงในวัยเต็กลงกลางยอมได้เปรียบเด็กชายในวัยเดียวกัน
 เพราะเด็กหญิงมีความสนใจใฝ่รู้อย่างมาก ในขณะที่เด็กชายไม่ค่อยชอบ (บันลือ พุทธะวัน
 2521: 130) จึงทำให้การเข้าใจความหมายของบทกลอนของเด็กหญิงถูกต้องมากกว่าเด็กชาย
 เด็กหญิงสามารถเข้าใจความหมายของบทกลอนเรื่องธรรมชาติคือครู ว่าได้สอนให้มนุษย์
 รู้จักการแก้ปัญหาโดยยึดถือธรรมชาติเป็นแบบอย่าง และ ก ข ชับชาน นั้นเป็นบทกลอน
 ที่ชี้ให้เห็นถึงความงดงามของธรรมชาติ โดยเน้นที่ต้นไม้ ใบหญ้า หุ่นา น้ำใส และ
 จิตใจอ่อนเยาว์ของเด็ก ทำให้เกิดความเบิกบานใจ และมีความเห็นว่า ก ข ชับชาน
 ได้ให้วิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องและเหมาะสมในระดับปานกลางเท่านั้น และอาจแปลความหมาย
 ของบทกลอนในแง่ที่ว่าความงามของธรรมชาติอาจช่วยให้จิตใจของมนุษย์มีความสุข
 สงบมากยิ่งขึ้น

นอกจากนั้น ก ข ชับชาน ยังมีระดับของความคิดเห็นของเด็กชาย
 และเด็กหญิงต่างระดับกันในหัวข้ออื่นๆอีก นอกเหนือจากหัวข้อวิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องและ
 เหมาะสม คือ เนื้อเรื่องไม่ยาวเกินไป ตรงกับความสนใจ ตรงกับความต้องการ (ค่า
 ร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 66.7, 36.4, 36.4 และของเด็กหญิง 54.6,
 72.7 และ 100.0 ตามลำดับ) เด็กชายมีความเห็นว่า ก ข ชับชาน มีเนื้อเรื่อง
 ไม่ยาวในระดับดีมาก เพราะอาจคิดว่าเรื่องนี้เป็นบทกลอนสอนอักขระซึ่งไม่ถูกต้อง
 ส่วนเด็กหญิงซึ่งมีความซาบซึ้งในบทกลอนมากกว่าเด็กชาย จึงต้องใช้เวลาในการแปล
 ความหมายและมีความเห็นว่า เรื่องนี้มีเนื้อเรื่องไม่ยาวในระดับปานกลาง ก ข ชับชาน
 เป็นหนังสือประเภทคำประพันธ์ จึงเป็นที่สนใจของเด็กหญิงมากกว่าเด็กชาย (บันลือ
 พุทธะวัน 2521: 130) และยังมีเนื้อหาเกี่ยวกับธรรมชาติซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิต
 นอกจากนั้นเพศหญิงยังเป็นเพศที่มีอารมณ์อ่อนหวานละเมียดละไม จึงสามารถรับรู้การ
 ถ่ายทอดภาพและความรู้สึกของกวี ตลอดจนเพศหญิงสามารถรับทราบความงามของ
 ธรรมชาติและซึ่งในความคิดของกวีได้ดีกว่าเพศชาย เรื่องนี้จึงเป็นที่สนใจของเด็กหญิง

มากกว่าเด็กชาย ก ข ชัยชาญ ยังเป็น เรื่องที่ตรงกับความต้องการของเด็กหญิงมากกว่า เด็กชาย เพราะนอกจากเด็กหญิงจะมีความถนัดทางด้านโคลงกลอนมากกว่าเด็กชายแล้ว เด็กหญิงยังสนใจในเรื่องเกี่ยวกับความงดงามของสิ่งต่างๆ เช่นความงามของธรรมชาติ ดอกไม้ ฯลฯ มากกว่าเด็กชาย ก ข ชัยชาญ จึงเป็นเรื่องที่ตรงกับความต้องการของเด็กหญิงมากกว่าเด็กชาย

ค่านการไ้ภาษา

เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจในระดับต่างกันในตัวข้อ มีศัพท์ใหม่ที่น่าสนใจของเรื่อง ธรรมชาตืคือครุ และ ก ข ชัยชาญ (ประเภทคำประพันธ์) เนื่องจากเด็กหญิงมีความสนใจโคลงกลอนมากกว่า จึงสามารถทั้งในความถึคและรับรู้ถึง ความไพเราะของถ้อยคำในบทกลอนนั้นได้ดีกว่าเด็กชาย และประกอบเด็กชายสนใจ หนังสือประเภทคำประพันธ์น้อยกว่าเด็กหญิง (หนังสือ พฤษภาคม 2521: 130) เด็กชาย จึงมีความเห็นว่าทั้ง ธรรมชาตืคือครุ และ ก ข ชัยชาญ มีศัพท์ใหม่ที่น่าสนใจในระดับ ต่ำกว่าเด็กหญิง (ถ่าร้อยละของความถึคเห็นของเด็กชาย 50.0, 33.3 ของเด็กหญิง 100.0 และ 90.9 ตามลำดับ)

ข. หนังสือภาษาไทยสำหรับเด็กวัย 12-14 ปี (ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือ ระดับเด็กก่อนวัยรุ่น)

ค่านเนื้อหา

เหยี่ยวชาควัน มีถ่าร้อยละรวม (0.0) อยู่ในระดับให้ไม่ได้ ในตัวข้ออ่านแล้วรู้สึกซึน แต่ก็มีได้ทำให้ความถึคเด่นค่านเนื้อหาของเรื่องนี้ลดน้อยลงแต่ ประการใด ทั้งนี้เนื่องจากผู้เขียนเรื่องนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เด็กมีความเมตตา กรุณา ต่อสัตว์และสามารถนำข้อถึคหรือถึคสอนใจไปปฏิบัติได้

ค่านการไ้ภาษา

เพื่อนแท้ และ เหยี่ยวชาควัน มีถ่าร้อยละ 0.0 ในตัวข้อมีศัพท์ ใหม่ที่น่าสนใจ ทั้งนี้เนื่องจากทั้งสองเรื่องเป็นหนังสือประเภทบันเทิงถึค ในการ พรรณนาหรือบรรยายผู้เขียนได้ใช้ภาษาที่ทำให้มองเห็นภาพพจน์ชัดเจน ส่วนวนภาษาที่

เกลี้ยงเกลา ละเมียดละไม ไซ้ประโยชน์ง่าย สั้น และมีความหมายชัดเจน และ มีความเหมาะสมกับเนื้อเรื่องและตัวละคร สำหรับเรื่อง เหยี่ยวชก นอกจากจะมีลักษณะของการใช้ภาษาที่คิดง่าแล้ว เหยี่ยวชก ยังใช้สำนวนภาษาอยู่ในสมัยของวัยรุ่นอีกด้วย จะเห็นว่าแม้ว่าทั้งสองเรื่องจะมีค่าร้อยละ 0.0 ในหัวข้อมีศัพท์ใหม่ที่น่าสนใจก็ตาม แต่ก็มิได้ทำให้ทั้งสองเรื่องต่อยุทธค่าด้านการใช้ภาษา ทั้งนี้เพราะทั้ง เพื่อนแท้ และ เหยี่ยวชก มีคุณลักษณะด้านการใช้ภาษาที่ตรงกับลักษณะที่ดีของการใช้ภาษาของหนังสือประเภทบันเทิงคดี (รัฐจวน อินทรกำแหง 2520: 113)

ค่านภาพประกอบ

เรื่อง เพื่อนแท้ และ เหยี่ยวชก มีค่าร้อยละต่ำสุด คือ 14.3 และ 0.0 ตามลำดับ ในหัวข้อภาพประกอบมีความแปลกใหม่ แต่ก็มิได้ทำให้คุณค่าของหนังสือทั้งสองเรื่องลดน้อยลง ทั้งนี้เนื่องจากเด็กวัย 12-14 ปี จะเห็นความสำคัญของเนื้อหามากกว่าภาพประกอบ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Andria (1978: 112-117) ที่ว่า เด็กยังมีอายุมากขึ้นหรือเรียนในระดับสูงขึ้น จะเลือกหนังสืออ่านโดยคำนึงถึงการมีภาพประกอบของหนังสือน้อยลง กล่าวคือ เด็กโตจะเลือกอ่านหนังสือที่มีภาพประกอบลดน้อยลง ดังนั้น การเขียนหนังสือสำหรับเด็กวัยนี้จึงเน้นค่านเนื้อหา มากกว่าค่านภาพประกอบ ภาพประกอบจะมีหรือไม่เป็นสิ่งไม่สำคัญ หากมีภาพประกอบ คุณลักษณะของภาพประกอบนั้น อาจไม่ครบถ้วน เช่น ไม่มีความแปลกใหม่ ก็ไม่ถือเป็นข้อบกพร่องของหนังสือเรื่องนั้น

ค่านเนื้อหา

เรื่อง ว้าวไทย เป็นเรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความเห็นในระดับต่างกันถึง 9 ใน 12 หัวข้อ ได้แก่ หัวข้อเข้าใจเรื่องตลอด เนื้อเรื่องไม่ยาว ตรงกับความสนใจ ตรงกับความตองการ ได้รับความเพลิดเพลิน (ค่าร้อยละของความถึคเห็นของเด็กชายอยู่ในระดับดีมาก 100.0, 100.0, 90.0, 70.0, 70.0 และ ของเด็กหญิงอยู่ในระดับดี 60.0 ทุกหัวข้อ) มีวิธีแก้ปัญหาที่ถูกตองและเหมาะสม ให้ข้อถึคหรือถึคสอนใจซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติได้ ช่วยให้เข้าใจเกี่ยวกับชีวิตในครอบครัว การคบเพื่อน หรืออื่นๆ (เด็กชายมีความเห็นว่าจะอยู่ในระดับดี ค่าร้อยละ 60.0, 60.0, 60.0 เด็กหญิงมีความเห็นว่าจะอยู่ในระดับปานกลาง ค่าร้อยละ 50.0, 50.0, 50.0 ตามลำดับ) และมีความถึคริเริ่มสร้างสรรค์ (เด็กชายมีความเห็นว่าจะอยู่ในระดับดีมาก

100.0 เด็กหญิงมีความเห็นว่าอยู่ในระดับควรปรับปรุง 40.0) ทั้งนี้เนื่องจากเด็กชาย จะมีความสนใจเรื่องกีฬามากกว่าเด็กหญิง(Downen 1972: 6464-A-6465-A) การเล่นว้าว เป็นกีฬาที่นิยมในหมู่ผู้ชาย จึงทำให้เด็กชายมีความเห็นว่า ว้าวไทย เป็นเรื่องอ่านแล้วสามารถ เข้าใจเรื่องโดยตลอด ในขณะที่เด็กหญิงอาจจะอ่านแล้วไม่สามารถเข้าใจเรื่องทั้งหมด เด็กหญิงมีความเห็นว่าเนื้อเรื่องว้าวไทยไม่ยาวเกินไปในระดับต่ำกว่าความคิดเห็นของเด็กชาย เพราะเป็นเรื่องที่ไม่ตรงกับความสนใจ เนื้อหาเรื่องนี้จึงไม่เร้าอารมณ์ของเด็กหญิงให้ติดตามอ่าน จึงเป็นเรื่องที่ตรงกับความสนใจและความต้องการของเด็กชาย มากกว่าดังเหตุผลที่กล่าวแล้ว ดังนั้นเรื่องนี้จึงให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่เด็กชาย มากกว่าที่เด็กหญิงได้รับ เนื่องจากว้าวไทยเป็นเรื่องที่ตรงกับความสนใจของเด็กชายจึง ทำให้เด็กชายสามารถอ่านเข้าใจเรื่องโดยตลอดและทำให้ทราบถึงวิธีแก้ปัญหาต่างๆในการ เล่นว้าว เช่น จะแก้ปัญหาอย่างไรหากว้าวไม่ขึ้น จะแก้ปัญหาไม่ให้ว้าวลึกลงได้อย่างไร เป็นต้น ได้คิดว่าเด็กหญิง ในทำนองเดียวกันเด็กชายย่อมได้ความคิดใหม่ๆซึ่งเป็นความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์เกี่ยวกับว้าว เช่น เทคนิคในการสาวบ้าน เทคนิคในการเล่นว้าว ฯลฯ ซึ่งเป็นข้อคิดที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ และเด็กชายจะเข้าใจเกี่ยวกับสำนวนภาษาที่มาจาก อิทธิพลของการเล่นว้าว เช่น ว้าวเหลิง ว้าวติดลม สุดสายบ้าน วังรอก ฯลฯ ตลอดจน เข้าใจวรรณคดีและบทเพลงที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเล่นว้าวได้ดีกว่าเด็กหญิง

สำหรับเรื่องเที่ยววัดโพธิ์ซึ่งได้รับรางวัลดีเด่นประเภทหนังสือ สารคดี แต่ได้คำร้อยละเจ็ดสิบห้าสุดค่านเนื้อหา (52.8) ทั้งนี้เพราะเด็กในวัยก่อนวัยรุ่น ให้ความสนใจเรื่องเกี่ยวกับวัดน้อยมาก และวัดโพธิ์เป็นวัดที่อยู่ห่างไกลจากจังหวัด นครศรีธรรมราช เด็กจึงไม่ให้ความสนใจเท่าที่ควร

สำหรับ เปลือกหอยของไทย ชีวิตใต้ทะเลไทย และ เที่ยววัดโพธิ์ ซึ่งมีคำร้อยละ 0.0, 17.7, และ 5.6 ตามลำดับ ในหัวข้อวิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องและ เหมาะสม เปลือกหอยของไทย ยังมีคำร้อยละ 0.0 และ ชีวิตใต้ทะเลไทยมีคำร้อยละ 29.4) ในหัวข้อให้ความรู้ด้านต่างๆ เช่น ชนบธรรมเนียน ประเพณี วัฒนธรรม การอยู่ ร่วมกันในสังคม หรืออื่นๆ นอกจากนั้น เปลือกหอยของไทย ชีวิตใต้ทะเลไทย และ เที่ยววัดโพธิ์ยังมีคำร้อยละ 0.0 29.4 และ 16.7 ซึ่งอยู่ในระดับใช้ไม่ได้หรือเด็ก ชอบน้อยที่สุด ในหัวข้อเนื้อหาช่วยให้เข้าใจเกี่ยวกับชีวิตในครอบครัว การคบเพื่อน หรืออื่นๆ แต่ก็มีได้ทำให้นักหนังสือเรื่องต่างๆเหล่านี้คือยุดคุณค่าด้านเนื้อหาหลง ทั้งนี้เพราะเรื่อง

เปลือกหอยของไทย ชีวิตใต้ทะเลไทย และ เที่ยววัดโพธิ์ เป็นหนังสือประเภทสารคดี จึงเน้นที่จะให้ความรู้เฉพาะเรื่อง และ การให้ความรู้เฉพาะเรื่องในเรื่อง เปลือกหอยของไทย และ ชีวิตใต้ทะเลไทย นั้น นับว่าตรงกับความสนใจและความต้องการของเด็กวัย 12-14 ปี มาก เพราะเด็กวัยนี้มีความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งที่ไกลตัวออกไป อยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับธรรมชาติหรือสิ่งแวดลอมมาก

ด้านการใช้ภาษา

จากผลการวิจัยปรากฏว่าทั้งสี่เรื่อง ได้แก่ ชีวิตใต้ทะเลไทย เปลือกหอยของไทย ว้าวไทย และ เที่ยววัดโพธิ์ มีความเห็นของเด็กชายและเด็กหญิงต่างระดับกันในหัวข้อมีศัพท์ใหม่ที่น่าสนใจ (ค่าร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 44.4, 60.0, 50.0 และ 62.5 และของเด็กหญิง 100.0, 80.0, 20.0 และ 100.0 ตามลำดับ) และจำนวนภาษาชวนอ่าน ชวนติดตาม (ค่าร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 33.3, 20.0, 50.0 และ 16.7 และของเด็กหญิง 50.0, 80.0, 80.0 และ 80.0 ตามลำดับ) ค่าร้อยละของความถี่เห็นของเด็กหญิงในหัวข้อมีศัพท์ใหม่ที่ที่น่าสนใจสูงกว่าของเด็กชายในเรื่อง ชีวิตใต้ทะเลไทย เปลือกหอยของไทย และ เที่ยววัดโพธิ์ ทั้งนี้เพราะเด็กชายรู้ศัพท์มากกว่าเด็กหญิง จึงให้ความเห็นว่าทั้งสามเรื่องมีศัพท์ใหม่ที่สนใจในระดับต่ำกว่า ส่วนเรื่อง ว้าวไทย นั้นเป็นเรื่องที่เด็กหญิงไม่สู้จะมีความรู้ในเรื่องนี้ จึงไม่ทราบว่าศัพท์คำใดเป็นศัพท์ใหม่ ค่าร้อยละของความถี่เห็นของเด็กหญิงในหัวข้อนี้จึงต่ำกว่าของเด็กชาย ส่วนหัวข้อภาษาชวนอ่าน ชวนติดตาม เด็กหญิงมีค่าร้อยละของความถี่เห็นสูงกว่าของเด็กชายทั้งสี่เรื่อง เนื่องจากเด็กหญิงพอใจที่จะอ่านเรื่องที่ตรงกับความสนใจของเด็กชาย และมีความเห็นว่าทั้งสี่เรื่องมีวิธีเขียนที่ไม่ซับซ้อนชวนอ่าน เข้าใจง่าย เราอารมณ์ให้ติดตาม

ด้านภาพประกอบ

เรื่อง ว้าวไทย เด็กชายมีความเห็นต่างระดับกับเด็กหญิงในหลายหัวข้อ (8 ใน 10 ข้อ) ได้แก่ สอดคล้องกับเนื้อเรื่องและอยู่ในหน้าเดียวกัน อธิบายเรื่องได้ ดึงดูดความสนใจ มีขนาดเหมาะสมกับวัย มีชีวิตและมีความเคลื่อนไหว มีความชัดเจน มีความสวยงาม (ค่าร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 100.0, 70.0, 60.0, 80.0, 20.0, 70.0, 50.0 และค่าร้อยละของความถี่เห็นของ

ของเด็กหญิง 60.0, 60.0, 40.0, 60.0, 40.0, 20.0, 0.0 ตามลำดับ) และมีคำร้อยล้อยู่ในระดับเดียวกัน แต่คำร้อยลือไม่เท่ากันในหัวข้อภาพประกอบมีความแปลกใหม่ (คำร้อยลือของความถี่เห็นของเด็กชาย 30.0 และของเด็กหญิง 0.0) เนื่องจากเด็กหญิงอ่านแล้วไม่เข้าใจเรื่องโดยตลอด จึงมีความเห็นว่าภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อเรื่องในระดับต่ำกว่าความเห็นของเด็กชาย การที่ ว้าวไทย เป็นเรื่องที่ไม่ตรงกับคามสนใจของเด็กหญิงทำให้เด็กหญิงมีความเห็นว่าภาพประกอบช่วยเสริมความเข้าใจในเนื้อหา ทำให้เข้าใจเนื้อหาดียิ่งขึ้น สามารถดึงดูดคามสนใจ เมื่อดูแล้วอยากอ่านเนื้อหา และมีความชัดเจน หรือสามารถสื่อความหมายได้ทำให้เข้าใจว่าภาพนั้นต้องการบอกอะไร ในระดับต่ำกว่าความเห็นของเด็กชาย และในขณะที่เด็กชายมีความเห็นว่าภาพประกอบเรื่องนี้มีคามสวยงามในระดับปานกลาง แต่เด็กหญิงกลับมองไม่เห็นคามสวยงามของภาพประกอบเลย อาจเนื่องมาจากเรื่องนี้ไม่ตรงกับคามสนใจ และภาพประกอบมีสีเดียว สีที่ใช้ไม่สดใส ไม่สะดุดตา ในหัวข้อมีความแปลกใหม่ก็ทำนองเดียวกัน ในขณะที่เด็กชายมองเห็นว่าภาพประกอบมีความแปลกใหม่ (80.0) แต่เด็กหญิงกลับมองว่าไม่มีความแปลกใหม่ ซึ่งสามารถพิจารณาได้จากการใช้เส้นและสีในภาพประกอบ อย่างไรก็ตามแม่เด็กหญิงมีความรู้และสนใจเรื่องนี้น้อยกว่าเด็กชายมาก แต่ก็สามารถบอกได้ว่าภาพมีขนาดเหมาะสม และมีชีวิตและคามเคลื่อนไหวโดยยึดถือหลักเกณฑ์ของภาพประกอบที่ดีโดยทั่วไป จึงทำให้เด็กหญิงให้ความเห็นในสองหัวข้อนี้ในระดับที่สูงกว่าคามคิดเห็นของเด็กชาย

คานเนื้อหา

จากผลการวิจัยจะเห็นว่าเรื่อง สาวรุ่น มีคำร้อยลือของความถี่เห็นของเด็กชายต่างระดับและต่ำกว่าคามคิดเห็นของเด็กหญิงถึง 8 ใน 10 ข้อ เนื่องจาก สาวรุ่น เป็นหนังสือประเภทคำประพันธ์ซึ่งเด็กหญิงจะสนใจมากกว่าเด็กชาย เด็กชายไม่ค่อยชอบ (บันทึก พฤกษะวัน 2521: 130) นอกจากนั้น สาวรุ่น ยังเป็นเรื่องที่ทำให้ข้อคิดข้อเตือนใจแก่บรรดา สาวรุ่น ในด้านต่างๆ ได้แก่การดำเนินชีวิต การคบมิตร ความรัก ความไม่ฝืนคามหวัง ความผิดหวัง เป็นต้น และ สาวรุ่น ยังมีเนื้อหาเกี่ยวกับการปรับปรุงบุคลิกลักษณะซึ่งตรงกับคามสนใจของเด็กหญิง (สุพัตรา ชมเกตุ 2522: 25-27 และฉวีวรรณ

อุทากินันท์ 2527: 55-56) เด็กหญิงสนใจเรื่อง สาวรุ่น มากกว่าเด็กชาย โดยมีค่าร้อยละ 100.0 ขณะที่เด็กชายมีความเห็นว่าเรื่องนี้ตรงกับความสนใจในระดับควรปรับปรุง (40.0) ซึ่งทำให้เด็กหญิงอ่านแล้วเข้าใจโดยตลอดทั้งเรื่อง โดยมีค่าร้อยละ 100.0 ในขณะที่เด็กชายอ่านเรื่องแล้วไม่สามารถเข้าใจเรื่องได้ในระดับเดียวกับเด็กหญิง (ค่าร้อยละ 60.0) สาวรุ่น มีเนื้อหาตลกแล้วเด็กชายจึงได้รับความสนุกเพลิดเพลินจากการอ่านในระดับควรปรับปรุง (40.0) ในขณะที่เด็กหญิงมีความเห็นว่าอยู่ในระดับดีมาก (75.0) เนื่องจากเด็กชายไม่สามารถเข้าใจเรื่องโดยตลอดและเข้าใจได้ในระดับเดียวกับเด็กหญิง จึงทำให้ค่าร้อยละของความพึงพอใจของเด็กชายอยู่ในระดับ (60.0) ในขณะที่เด็กหญิงมีค่าร้อยละ 100.0 การที่เรื่องนี้เป็นเรื่องของผู้หญิง เด็กชายจึงให้ความสนใจน้อย เนื้อหาของเรื่องนี้จึงไม่เร้าอารมณ์ ชวนให้ติดตาม เด็กชายจึงมีความเห็นว่าเรื่องนี้มีเนื้อเรื่องไม่ยาวเกินไปในระดับดี (60.0) ค่าร้อยละความพึงพอใจของเด็กหญิง 100.0 นอกจากนี้เรื่องนี้ยังมีเนื้อหาตรงกับความต้องการของเด็กหญิงมาก (75.0) เพราะเรื่องนี้ได้ให้แนวคิดใหม่ๆที่ดี (100.0) ตลอดจนแนะวิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องและเหมาะสมในด้านต่างๆ ซึ่งเกี่ยวกับผู้หญิง (100.0) เด็กชายจึงมีความเห็นว่าเรื่องนี้ไม่ตรงกับความต้องการของตน (0.0) ให้แนวคิดใหม่ๆในระดับปานกลาง (50.0) และมีวิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องและเหมาะสมในระดับดี (60.0)

ด้านการใช้ภาษา

ในคานนี้จะพบว่า สาวรุ่น มีความพึงพอใจของเด็กชายและของเด็กหญิงต่างระดับกันถึง 3 ใน 6 หัวข้อ ได้แก่ ทำให้มองเห็นภาพเกิดจินตนาการ ที่มีความยาก-ง่ายเหมาะสมกับวัยหรือระดับชั้นเรียน และให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน (ค่าร้อยละของความพึงพอใจของเด็กชาย 50.0, 60.0, 40.0 และของเด็กหญิง 100.0, 100.0 และ 75.0 ตามลำดับ) เนื่องจาก สาวรุ่น เป็นหนังสือประเภทคำประพันธ์และเป็นเรื่องเกี่ยวกับหญิงสาวในด้านต่างๆ จึงทำให้เด็กชายไม่ชอบอ่าน สามารถรับรู้ความรู้สึกและเกิดมโนภาพตลอดจนเข้าใจแนวคิดต่างๆของผู้เขียน และมีความเห็นว่าภาษาที่ใช้ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินในระดับต่ำกว่าเด็กหญิง และเด็กชายยังมีความเห็นว่าที่ที่มีความยาก-ง่ายเหมาะสมกับวัยหรือระดับชั้นเรียนในระดับต่ำกว่าเด็กหญิงอีกด้วย ซึ่งอาจเป็นเพราะอ่านแล้วไม่สามารถเข้าใจเรื่องโดยตลอด และทำให้ได้รับความเพลิดเพลินในการอ่านเรื่องนี้น้อยกว่าเด็กหญิง

จะเห็นว่าเด็กหญิงพอใจอ่านหนังสือเรื่องที่ตรงกับความสนใจของเด็กชายเช่นเรื่องว้าวไทย (โดยมีคำร้อยละเฉลี่ยค่านี้อ่านถึง 65.8 ในขณะที่เด็กชายมีคำร้อยละเฉลี่ย 82.5) แต่เด็กชายจะไม่พอใจที่อ่านหนังสือเรื่องเกี่ยวกับเด็กหญิงหรือเรื่องที่ตรงกับความสนใจของเด็กหญิง เช่นสาวรุ่น (คำร้อยละเฉลี่ยของความเห็นของเด็กชาย 54.0 และของเด็กหญิง 95.0)

กล่าวได้ว่าจากผลการวิจัยสามารถนำมาสนับสนุนสมมติฐานในการวิจัยได้ ทั้งนี้เนื่องจากคำร้อยละของแต่ละเรื่องในแต่ละค่านี้อ่านเนื้อหาการใช้ภาษา และภาพประกอบ และค่าเฉลี่ยทั้งสามค่านี้อ่านหนังสือแต่ละเรื่องเกินกว่าร้อยละ 50.0 ขึ้นไป จึงแสดงว่าผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย นั่นคือลักษณะเนื้อหา การใช้ภาษา และภาพประกอบของหนังสือสำหรับเด็กฉบับขณะการประกวดและได้รับรางวัลนั้น ตรงกับความต้องการและความสนใจในการอ่านของเด็ก

ข้อเสนอแนะ

1. สำนักพิมพ์หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำหนังสือสำหรับเด็กควรจัดทำภาพประกอบของหนังสือให้มีความสวยงาม มีชีวิตชีวา ดึงดูดความสนใจ มีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง มีขนาดเหมาะสมกับวัยและมีความถูกต้องตามความเป็นจริง ทั้งนี้เพราะภาพประกอบจะเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อความสนใจในการอ่านของเด็ก

2. บรรณารักษ์ควรพยายามส่งเสริมให้เด็กใ้ครูจัดหรือใ้ค้อ่านหนังสือที่เหล่านี้ให้มากขึ้น เช่น จัดนิทรรศการหนังสือ เล่านิทาน ฯลฯ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรจะได้มีการวิจัยหนังสือภาษาไทยสำหรับเด็กฉบับขณะการประกวดและได้รับรางวัลต่างๆให้ครบถ้วนทุกรางวัล เช่น รางวัลบัวหลวง และรางวัลที่จัดประกวดในโอกาสพิเศษ ได้แก่ รางวัลของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ คณะอนุกรรมการจัดหาทุนโครงการสร้างสวนสาธารณะเพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ราชชนนี และสำนักงานส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ เป็นต้น สำหรับผู้อ่านทุกระดับอายุ ตั้งแต่ครั้งแรกที่จัดให้มีการประกวดจนถึงปัจจุบัน

และการจัดให้มีการเปรียบเทียบว่าหนังสือฉบับชนะการประกวดและได้รับรางวัลใดๆที่ตรงกับความต้องการและความสนใจในการอ่านของเด็กมากกว่ากัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย